

คุณต้องการแก้ไขความขัดแย้งในความสัมพันธ์นี้หรือไม่?

มุ่งมั่นสู่ทางแห่งสันติ

คู่มือเริ่มต้นฉบับย่อ

ขั้นแรก ให้เลือกหนึ่งสถานการณ์ที่อธิบายถึงคุณได้ดีที่สุด

คุณรู้สึกว่าบางคนทำร้ายจิตใจหรือทำให้คุณโกรธเคือง

คุณเชื่อว่าคนนั้นได้ทำให้บางคนโกรธเคืองหรือเสียใจ แต่ไม่ใช่คุณ

ดูเหมือนว่าคุณเป็นฝ่ายทำร้ายจิตใจบางคนหรือทำให้คนอื่นโกรธเคือง

มีบางคนเข้ามาหาคุณและพูดถึงความขัดแย้งระหว่างคน 2 คน แต่ว่าคุณไม่ได้เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งนั้น

ถัดไป ให้ทำตามสัญลักษณ์ภาพของคุณ

ช่วงที่ 1

เข้าหาพระเจ้า

อธิษฐานและทำตามขั้นตอนในสถานการณ์ของคุณให้ครบถ้วน ก่อนตัดสินใจว่าจะคุยกับคนอื่นต่อหรือไม่

หลีกเลี่ยงการนินทา

อย่าพูดเรื่องที่ไม่เหมาะสมของคนอื่น กับใครก็ตาม
สุภาษิต 16:28, 25:8-10, 26:20

วิเคราะห์

เนื้อแท้ปัญหาความสัมพันธ์นี้คืออะไรกันแน่? เป็นเรื่องวัฒนธรรมหรือบุคลิกภาพที่แตกต่างกันใช่ไหม? เป็นความผิดพลาดในการสื่อสารใช่ไหม? เป็นการไม่เห็นด้วยแบบมีเหตุผลใช่ไหม? เรียกว่าบาปได้ไหม? คุณระบุได้ไหมว่าเป็นปัญหาความไม่สมหวังในสิ่งที่หวังไว้ ความคาดหวังที่ไม่ชัดเจน หรือ ความคาดหวังที่ไม่ตรงกัน? ความคาดหวังเหล่านั้นมีความชัดเจน มีความถูกต้อง มีความรักและมีเหตุผลหรือไม่?

สุภาษิต 23:23, เอเฟซัส 4:25

ประเมินผล

ถ้าคุณสามารถมองข้ามความขัดแย้งในเรื่องนั้นได้ คุณอาจตัดสินใจไม่นำมาพูดถึงอีก แต่ให้พิจารณาว่าความขัดแย้งนั้นเป็นเรื่องที่รุนแรงไหม? ความขัดแย้งนั้นอาจส่งผลให้คนอื่นหรือคนอื่นได้รับผลกระทบจากคำพูดหรือพฤติกรรมที่ไม่ดีไหม? มันเป็นเรื่องที่ทำให้ลายคริสตจักรหรือชื่อเสียงของพระเยซูคริสต์หรือไม่? ความขัดแย้งนี้ในพระคัมภีร์ระบุว่าเป็นบาปหรือไม่? มันเป็นเรื่องผิดครั้งแรกหรือว่าเป็นนิสัย? ยังเป็นเรื่องร้ายแรงและมีผลกระทบมากเท่าไร? คุณยังคงจะพูดกับคนนั้น

สุภาษิต 19:11; 1 เปโตร 4:8; โคลสี 3:12-14; กาลาเทีย 6:1-2; ยากอบ 5:19-20; ทิตัส 1:7-9; มัทธิว 18:15; ฟิลิปปี 2:2-4

ตัดสินใจอย่างถูกต้อง

คุณเคยตัดสินคนอื่นแบบไม่ถูกต้องหรือด่วนสรุปตัดสินคนอื่นอย่างไม่เป็นผู้นิ่งใญ่ไหม? คุณเคยตัดสินแบบเอนเอียงเข้าข้างใดข้างหนึ่งไหม? คุณเคยปฏิเสธหรือทำเกินความจริงไหม? สุภาษิต 17:15, 18:17; เลวีนิติ 19:15; 1 ทิโมธี 5:21; ยอห์น 7:24; มัทธิว 7:1-2

เอาท่อนซุงออกจากตาของท่าน

เป็นไปได้แค่ไหนที่คุณอาจมีส่วนทำให้เกิดปัญหานั้นขึ้น? อาจมีอะไรในใจหรือในความคิดของคุณที่ปิดบังไม่ให้คุณเห็นปัญหาของตัวเองหรือปัญหาของคนอื่นได้อย่างชัดเจน และปิดบังมุมมองจากพระเจ้า?

มัทธิว 7:3-5; 1 เปโตร 2:11

ให้อภัย

คุณได้ให้อภัยต่ออีกคนหนึ่งจากใจและจำเพาะพระเจ้าหรือยัง? คุณเตรียมที่จะให้อภัยถ้าเขาสามารถแสดงการกลับใจต่อคุณหรือไม่? คุณสามารถกล่าวคำอธิษฐานต่อไปนี้อย่างสัตย์ซื่อจำเพาะพระเจ้าได้หรือไม่? “ข้าพระองค์อยากยกโทษให้เขาเหมือนที่พระเยซูคริสต์ได้ยกโทษให้ข้าพระองค์” “ข้าพระองค์อยากมองเขาด้วยสายตาแห่งพระคุณและความเมตตาของพระองค์” “ขอช่วยฟื้นฟูจิตใจใหม่ให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่อยากจะเก็บความผิดไว้” “ขอช่วยให้ข้าพระองค์ไม่พูดคำที่ไม่เหมาะสมต่อเขาหรือคนอื่นที่เกี่ยวกับเรื่องความขัดแย้งนั้น” “ขอพระเจ้าอวยพรเขาด้วยความรักของพระองค์”

เอเฟซัส 4:31-32; สุภาษิต 17:9; โคลสี 3:13; ฟิลิปปี 4:8; มัทธิว 6:14-15, 18:35

มองหาผู้ให้คำปรึกษาที่เหมาะสม (เลือกที่จะทำหรือไม่ก็ได้)

คนที่มีความรู้ความเข้าใจและเป็นกลางพอที่จะช่วยคุณในสถานการณ์จนจบกระบวนการได้อย่างไร?

สุภาษิต 1:5, 12:15, 19:20

ค้นในจิตใจของคุณ

ขอพระเจ้าสำแดงให้เห็นมูลเหตุใจของคุณเอง คุณจะอธิษฐานในแง่พระคัมภีร์ได้อย่างไรว่าอะไรเป็นแรงจูงใจที่คุณเลือกจะพูดหรือไม่พูดกับคนนั้น? อย่าไปด้วยความโกรธ หรือไปทำให้เขาละอาย หรือแค่อยากจัดการกับจิตสำนึกของตัวเอง อย่าให้ความกลัวที่ไม่มีมูล ความหึงหวงของคุณ หรือการขาดความรัก ทำให้คุณไม่คุยกับเขาเหล่านั้น สดุดี 139:23-244

ในส่วนของคุณให้กลับใจเสียใหม่

ถ้าคุณมีส่วนทำให้เกิดปัญหา จงเตรียมที่จะสารภาพในสิ่งที่คุณเข้าใจต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น คุณจะถ่อมตัวลง ให้เกียรติคนอื่น และแสดงความบริสุทธิ์ใจในสิ่งที่คุณกระทำไปได้อย่างไร? จงรวมองค์ประกอบเหล่านี้ในคำสารภาพของคุณด้วยนั่นคือ: แสดงความรับผิดชอบ พูดถึงสิ่งที่ทำผิดอย่างเฉพาะเจาะจง ไม่แก้ตัวหรือโทษคนอื่น แสดงให้เห็นอย่างแท้จริงว่าคุณเสียใจในการกระทำของคุณ ถ้าเป็นบาปให้อธิษฐานในแง่พระคัมภีร์ แสดงให้เห็นว่าคุณรับรู้ถึงความเจ็บปวดและผลกระทบที่อีกฝ่ายหนึ่งได้รับจากการกระทำของคุณ ให้ถามเขาว่ามีอะไรใหม่ที่คุณต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาทำไป มัทธิว 5:23-24; 2 โครินธ์ 7:8-11; สุภาษิต 28:13; ยากอบ 4:6

ถามถึงบทบาทของคุณ

คุณเป็นคนเหมาะสมที่สุดในการเข้าหาอีกฝ่ายหนึ่งหรือไม่? ถ้าไม่ใช่คุณแล้วน่าจะเป็นใคร? สุภาษิต 26:17; มัทธิว 7:12

พิจารณาความรับผิดชอบของคุณ

อะไรคือผลที่เกิดขึ้นจริงหรือผลที่อาจจะเกิดขึ้นต่อคุณต่ออีกฝ่ายและต่อคนอื่น ๆ ถ้าคุณไม่คุยกับพวกเขา? กาลาเทีย 6:1-2; เลวีนิติ 19:17-18; ฮีบรู 10:24

เตรียมพร้อมด้วยความรัก

ถ้าคุณตัดสินใจที่จะคุย คุณจะเริ่มต้นอย่างไร ถ้าคุณเป็นอีกฝ่ายคุณคิดว่าเขาอยากให้คุณเข้ามาหาเขาอย่างไร? ทบทวนแผนการของคุณและแรงจูงใจที่จะเข้าไป มัทธิว 7:12; กาลาเทีย 6:1; สุภาษิต 25:8-10; ฟิลิปปี 2:2-44

เมื่อมีคนเข้ามาคุยกับคุณถึงเรื่องความขัดแย้งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคุณโดยตรง ก่อนอื่นคุณต้องตัดสินใจว่าคุณคือคนที่เหมาะสมที่จะช่วยเขาไหม? ถ้าใช่ ให้อธิษฐาน แล้วขอให้เขาเรขาระบุถึงสถานการณ์ของเขา หลังจากนั้นให้ทำตามขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้:

หลีกเลี่ยงการนินทา

อย่าเล่าเรื่องที่ไม่เหมาะสมของคนอื่นให้กับอีกบุคคลหนึ่งฟัง
สุภาษิต 16:28, 25:8-10, 26:20

มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นกลาง

ช่วยเขาให้มองเห็นมุมมองของอีกฝ่ายหนึ่ง และมุมมองของเขาเอง พูดความจริงด้วยความรัก
สุภาษิต 18:17; เอเฟซัส 4:15; 1 ทิโมธี 5:21

ให้คำปรึกษาที่ชาญฉลาด

แนะนำเขาด้วยสติปัญญา ตามขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในช่วงที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของเขา “แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข การอ่อนน้อมถ่อมเบา การยอมรับฟัง การเต็มเปี่ยมด้วยความเมตตาและผลดีต่างๆ ไม่มีการลำเอียง ไม่มีการหน้าซื่อใจคด” ยากอบ 3:17

ความคาดหวังของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคนที่ควรมีต่อกันและกัน

- จงอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข (มาระโก 9:50)
- จงรักกันและกัน (ยอห์น 13:34)
- จงรักกันฉันพี่น้อง (โรม 12:10)
- ให้เกียรติแก่กันและกัน (โรม 12:10)
- จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (โรม 12:16)
- อย่ากล่าวโทษกันและกัน (โรม 14:13)
- จงต้อนรับกันและกัน (โรม 15:7)
- จงสั่งสอนกัน (โคโลสี 3:16)
- จงเตือนสติกัน (โคโลสี 3:16)
- จงหนุนใจกัน (ฮีบรู 10:25)
- จงรับใช้กันและกัน (กาลาเทีย 5:13)
- จงช่วยรับภาระของกันและกัน (กาลาเทีย 6:2)
- จงอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก (เอเฟซัส 4:2)
- จงเมตตาและสงสาร เห็นใจกันและกัน (เอเฟซัส 4:32)
- ให้อภัยแก่กันและกัน (เอเฟซัส 4:32, โครินธ์ 3:13)
- จงยอมเชื่อฟังกันและกัน (เอเฟซัส 5:21)
- อย่าโกหกกัน (โคโลสี 3:9)
- จงปลอบใจกัน (2 โครินธ์ 2:7)
- จงหนุนใจกัน (1 เธสะโลนิกา 5:11)
- อย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน (ยากอบ 4:11)
- อย่าบ่นว่ากันและกัน (ยากอบ 5:9)
- จงสารภาพบาปต่อกันและกัน (ยากอบ 5:16)
- จงอธิษฐานเผื่อกันและกัน (ยากอบ 5:16)
- ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน (1 ยอห์น 1:7)
- จงให้กำลังใจกันและกัน (1 เธสะโลนิกา 4:18)
- จงพากเพียรทำดีต่อกัน (1 เธสะโลนิกา 5:15)
- อย่าอวดโทษกัน (กาลาเทีย 5:26)
- จงมีใจถ่อมถือนอกเหนือจากตัว อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆ ด้วย (ฟิลิปปี 2:3-4)

ช่วงที่ 2 ถ้าเห็นสมควรก็ให้ไปพบกับอีกฝ่ายหนึ่ง

(คุณอาจจะต้องทำมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อจะได้มาซึ่งสันติ)

▲ เข้าไปหาด้วยความรัก ถ้าลองสลับบทบาทกัน คุณจะใช้เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมด้วยท่าทีที่คุณอยากให้เราปฏิบัติต่อคุณ
มัทธิว 7:12; กาลาเทีย 6:1; สุภาษิต 25:8-12

▲ ใช้คำพูดที่ถวายเกียรติพระเจ้า ใช้คำว่า “ฉัน” และใช้ประโยคที่ไม่กล่าวหา ใช้ภาษาที่สงบ ไม่มีการข่มขู่ ย้ำถึงปัญหาความขัดแย้งอย่างชัดเจน ทำตามพระคัมภีร์
เอเฟซัส 4:29; สุภาษิต 15:1, 25:11-12

◆ ให้ทำด้วยความสัตย์ซื่อ ถ่อมใจ และสารภาพอย่างให้เกียรติ เฉพาะเจาะจง รอบคอบ และสำนึกผิด 2 โครินธ์ 7:8-11; สุภาษิต 28:13

◆ ยอมรับการให้อภัยและเคลียร์ใจถ้าเขายกโทษให้ 1 ยอห์น 1:9

▲ ฟัง ไฉนการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ ฟังคนอื่นพูดด้วยความตั้งใจ
ยากอบ 1:19; สุภาษิต 18:17, 25:12

▲ ให้อภัย ถ้าอีกคนหนึ่งกลับใจสำนึกผิดต่อคุณ คุณก็ยกโทษให้เขา ลูกา 17:3-4

◆ แก้ไขความผิดทุกอย่างให้ถูกต้องตามที่คุณสามารถทำได้
มัทธิว 3:8; ฮีบรู 12:11; กาลาเทีย 6:7-8

ทำไมต้องมุ่งมั่นสู่ทางแห่งสันติ

- ตั้งใจเพื่อจะอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน และเพื่อเสริมสร้างซึ่งกันและกัน โรม 14:19
- มุ่งมั่นเพื่อจะอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน ฮีบรู 12:14
- พยายามทุกวิถีทาง เพื่อรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระวิญญาน ด้วยการผูกพันไว้ด้วยความสงบสุข เอเฟซัส 4:3
- ทำทุกอย่างด้วยกำลังที่เรามี トラบใดที่ยังขึ้นอยู่ กับคุณในการที่จะอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน โรม 12:18

เสาหลักทั้ง 5 ในการมุ่งมั่นไปสู่ทางแห่งสันติ

- 1 พระเจ้าทรงปรารถนาให้คุณอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน
- 2 ความสัมพันธ์ของคุณกับคนอื่นสะท้อนและส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า
- 3 ปฏิบัติต่อทุกคนตามเอกลักษณ์เฉพาะตัวเพราะเขาถูกสร้างขึ้นด้วยความรักของพระเจ้า
- 4 ปฏิบัติกับทุกคนเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติและความลำเอียง
- 5 ทุกคนได้รับพระพรเมื่อคุณมุ่งมั่นแสวงหาสันติตามหลักพระคัมภีร์

